

at der ikke fremkom saa lave Bud, hvorefter Bygningernes Opførelse kunde ske for de bevilgede Summer, men have medført de nævnte Overskridelser, dermod ses det ikke, at der er gjort noget Forsøg paa at reducere Projekterne.

Da Statsrevisionen formener, at de tvende her foreliggende Merudgifter ikke burde været afholdte uden Bevilling, skal den indstille til Rigsdagen: at Overskridelsen ved Opførelsen af en Opfylnsmandsbolig i Kongelunden 2,398 Kr. og Overskridelsen ved Opførelsen af en Opfylnsmandsbolig i Hæsselholdt Skov 908 Kr. 98 Ore passerer."

I Folkethingets Finantsudvalgs Betænkning over Forslag til Finantsloven for 1880—81 anføres som Grund til at nedsette de af Finantsministeriet til de 2 Opfylnsmandsboliger forlangte Beløb kun, at Udvalget antog, at den ene Bolig „kunde opføres for et ikke lidet mindre Beløb“, og at Opførelsen af den anden „kunde ske for en ringere Sum end forlangt“ (Rigsdagstidenden for 1879—80 Tillæg B. Sp. 37—38). Under Finantslovens 2den Behandling i Folkethinget anførte Finantsudvalgets Ordfører, at man havde fundet, at Opførelsen af de 2 Boliger var beregnet til uforholdsmæssig høje Summer, og at Redskættelserne derfor vilde være en Opfordring for Finantsministeriet til om muligt ad anden Vej — hvad enten det nu skete gennem Licitation eller paa anden Maade — at søge tilveiebragt billigere Forslag, en Udtalelse, der foranledigede et Tilsagn fra Finantsministeren om, at han vilde bestrebe sig for at tilveiebringe Boligerne for de Summer, Udvalget havde anset for tilstrækkelige „ved Licitation eller paa anden Maade“. Af de foreliggende Opfylninger fremgaar det, at de Opførelserne vedrørende Tegninger og Overslag havde foreligget for Finantsudvalget. Som Forhandlingerne i det andet Thing udvise, er Finantsministeren gaaet ud fra, at Finantsudvalget ikke havde fundet Noget mod de samme forelagte Planer for Opførelsen at indvende, men kun havde villet indstærpe, at deres Udførelse skete paa billigste Maade, og at der altsaa kun forelaa en simpel Regnskabsoverskridelse, som ikke kunde nødvendiggjøre en yderligere Bevilling. Denne Opfattelse forekommer ogsaa Udvalgets Flertal for velbegrundet, og der turde derfor i og for sig være Meest, der talte for ikke at foretage Noget i Anledning af Statsrevisionens Indstilling. Men paa den anden Side kan der, da Folkethinget er kommet til et andet Resultat, formentlig, efterat Sagens fulde Sammenhæng er oplyst, heller Intet være til Hinder for at følge sammes Forslag, hvorved den formelle Mangel, som Statsrevisionen har ment at være tilstede, i ethvert Fald vil være afhjulpen.

§ 20. II. F. Retsbetjente med fast Lønning.

Underkonto 1. Lønning.

Kontoen er for Embedet i Nørhald, Støvring og Galten Herreder overstreden med 2,320 Kr.

Om denne Merudgift hedder det i Statsrevisionens Betænkning:

„Angaaende Merudgiften 2,320 Kr. paa Embedet i Nørhald m. fl. Herreder bemærker Ministeriet i den Statsrevisoratet tilstillede Regnskabsoversigt:

„Under 23de Juni 1870 blev bemeldte Embedsmand, der da var ansat i et Embede i en lavere Lønningsklasse (D. 24. Mariager) beskikket i det her omhandlede Embede, hvilket han imidlertid først tiltraadte den 23de Oktober s. A., idet han indtil da vedblev at fungere i sit tidligere Embede. Da der saaledes først fra 1ste November 1870 blev anvist ham Gage i hans nuværende Embede, blev denne beregnet efter Loven af 1ste Juli s. A., men da hans Bestalling, som anført, er ældre end bemeldte Lov, burde Gagen rettelig have været beregnet efter Loven af 19de Februar 1861, hvorefter der, jfr. Lov af 26de Marts 1870 § 9, vilde tilkomme ham et personligt Tillæg af 232 Kr. aarlig, indtil han ved Alderstillaeg rykkede op paa højere Løn. Efter Brevvevling med Finantsministeriet, der har erklæret sig enig med Justits-